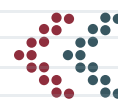

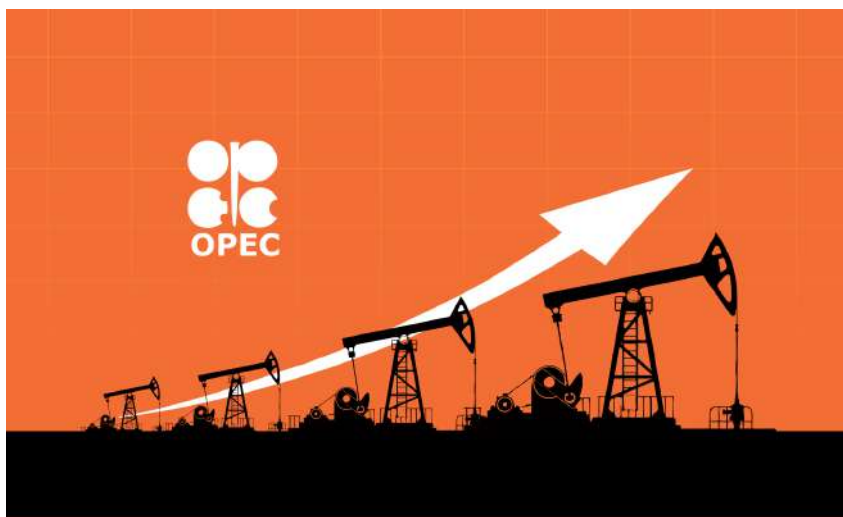
سَر درگمی بازار

هدف ژاپن برای ارتباط با اوپک

موسسه رسانه‌ای نیکی که به طور تخصصی به اخبار، گزارش‌ها و تحلیل‌های اقتصادی، تجاری و صنعتی می‌پردازد، چندی قبل اعلام کرد: از آنجا که ژاپن به عنوان چهارمین واردکننده بزرگ نفت جهان به دنبال تقویت امنیت انرژی خود است، توکیو و سازمان کشورهای صادرکننده نفت خام (اوپک) برای برقراری گفت‌وگو میان مقامات ارشد توافق کرده‌اند. به گزارش مرکز اطلاع‌رسانی روابط عمومی شرکت پیوان؛ کی تاکاگی، معاون پارلمانی وزیر خارجه ژاپن مدتی قبل با هیثم الغیص، دبیرکل اوپک در مقر این سازمان در وین دیدار کرد. آنها در مورد چشم‌انداز عرضه و تقاضای انرژی در جهان به بحث و تبادل نظر و با ایجاد یک خط ارتباطی دائمی موافقت کردند. ژاپن کشوری است که به لحاظ منابع انرژی فقیر است و تلاش می‌کند تا با اضافه کردن منابع انرژی

تجدیدپذیر، ترکیب مصرف انرژی خود را تغییر و تا سال ۲۰۲۵ مصرف کربن خود را به شدت کاهش دهد. اما همچنان به واردات نفت و گاز طبیعی مایع (ال ان جی) وابسته است. گفتنی است که تولیدکنندگان نفت اوپک، بزرگ‌ترین تامین‌کنندگان نفت ژاپن هستند.

Codelco در خطر ورشکستگی

شرکت کودلکو (Codelco) در سال ۱۹۵۵ افتتاح و در سال ۱۹۷۶ مالکیت این شرکت در اختیار دولت شیلی قرار گرفت. کودلکو در زمینه استخراج معدن تجربه‌ای دیرینه دارد و در وضعیت کنونی به عنوان بزرگترین تولیدکننده مس در جهان شناخته می‌شود. به گزارش مرکز اطلاع‌رسانی روابط عمومی شرکت پیوان؛ مرکز مطالعات مس و معدن شیلی در گزارشی اعلام کرده است که این شرکت به دلیل افزایش هزینه‌ها و انباشت بدهی روبه‌رشد ناشی از طرح‌هایی که اهداف تولید را از دست داده و در معرض خطر ورشکستگی قرار دارد. بررسی‌ها نشان داده که بدهی این کشور احتمالاً از ۱۸ میلیارد دلار فعلی تا سال ۲۰۳۰ به ۳۰ میلیارد دلار خواهد رسید. لازم به ذکر است که کودلکو چندی قبل اعلام کرده که تمرکز خود را روی تولید مس تغییر نخواهد داد. مرکز مطالعات مس اعلام کرد که رونق آینده شیلی به ثروت کودلکو گره خورده است و معدنچی دولتی باید قبل از از سرگیری سرمایه‌گذاری و ایجاد بدهی بیشتر بر کارایی در حاکمیت، ساختار اداری و نظارت تمرکز کند.

در این گزارش آمده است که کودلکو یکی از پیچیده‌ترین لحظات در تاریخ ۵۲ ساله خود را تجربه می‌کند. سطح بدهی‌ها می‌تواند به سطوح بالایی برسد که می‌تواند شرکت را به ورشکستگی بکشاند و در صورت عدم تحقق وعده‌های تولید و هزینه این طرح‌ها توانایی مالی آن را به خطر بیندازد.

سردرگمی بازار

هر چند گفته می شود طی هفته گذشته کنترل تولید فولاد در دستور کار دولت چین قرار داشته، ولی بازار این کشور شاهد افزایش تولید فولاد و در نتیجه امیدواری بیشتر به شاخص های اقتصادی بود. واقعیت این است که امیدواری به رشد تقاضای فولاد، مقدمات افزایش خرید سنگ آهن را ایجاد کرد. با این تفصیل بازار سنگ آهن چین (خلوص ۶۲ درصد) به قیمت ۱۰۸/۸ دلار هر تن CFR افزایش داشت.

بازار واردات قراضه سنگین ۲۰ - ۸۰ ترکیه طبق پیش بینی کارشناسان در هفته گذشته میلادی به روند صعودی خود همچنان ادامه داد و به قیمت ۳۷۴ دلار هر تن CFR رسید. لازم به توضیح است که قراضه صادراتی سنگین کلاس ۲ ژاپن در قیمت ۳۴۹ دلار هر تن FOB شنیده شد. گفتنی است، متوسط قیمت قراضه وارداتی سنگین در شرق آسیا نیز تا ۳۸۶ دلار هر تن CFR افزایش داشت.

هفته گذشته میلادی بیلت صادراتی فوب دریای سیاه روندی صعودی داشته و به قیمت ۴۵۲/۵ دلار هر تن FOB دریای سیاه رسید. گفتنی است، در بازار داخلی چین قیمت بیلت نزولی بود و به ۴۸۴ دلار هر تن در کارخانه رسید. بیلت وارداتی نیز به ۴۶۷ دلار هر تن CFR رسید. همچنین در بازار واردات جنوب شرق آسیا نیز قیمت بیلت به ۵۰۵ دلار هر تن CFR رسید.

میلگرد صادراتی چین در هفته ای که گذشت با قیمت ۵۳۸ دلار هر تن FOB ثبت شد. قیمت میلگرد در بورس شانگهای نیز ۳ دلار کاهش داشت و به ۵۰۷ دلار هر تن رسید. اما میلگرد صادراتی ترکیه صعودی بود و به نرخ ۵۶۵ دلار هر تن FOB رسید که در راستای رشد بازار قراضه بود. همچنین در بازار داخلی امریکا میلگرد در ۹۰۰ دلار هر شورت تن در کارخانه باقی ماند و در بازار داخلی اروپا نیز میلگرد در ۵۷۵ یورو هر تن در کارخانه بدون تغییر باقی ماند.

مقاطع در بازار ایران به علت افزایش قیمت شمش، میلگرد رو به افزایش بود، ولی موجودی های بازار همراه با تقاضای ضعیف دامنه نوسان قیمت را محدود کرد. افزایش قیمت شمش و محدودیت عرضه تیر آهن قیمت را در بازارهای داخلی بالا کشید. لازم به ذکر است که قیمت ورق گالوانیزه مثل همیشه همراه با روند بازار ورق گرم، نوسان داشت.

در پایان

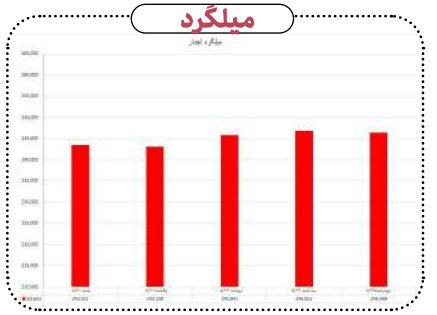
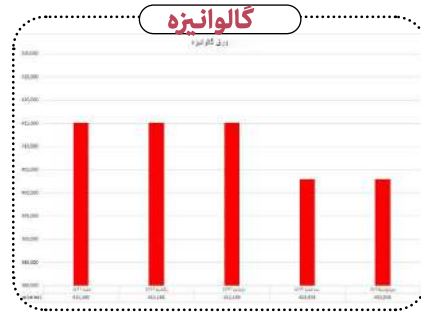
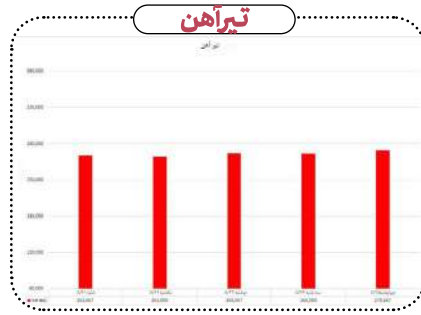
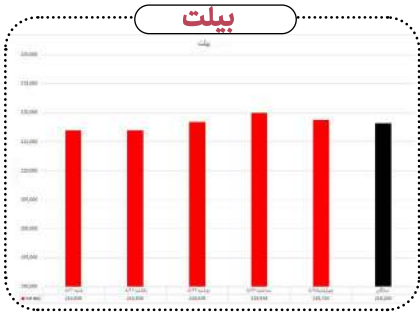
بازارهای جهانی طی هفته گذشته با نوسان چندانی روبرو نبود. البته قراضه و شمش با اینکه تغییری در تقاضا را احساس نکردند، اما قیمت آنها تا حدودی افزایشی شد. کارشناسان بر این باور هستند که با این وضعیت احتمال افت قیمت ها وجود ندارد. در ایران قطعی برق، تولید را به حداقل رسانده و همچنین عرضه را محدود کرده است، لذا در وضعیت کنونی بازار تا حدودی سردرگم به نظر می رسد، اما به گفته فعالان بازار این وضعیت تا دو هفته دیگر رفع خواهد شد. دو موضوع بازار ایران را تحت تاثیر قرار می دهد که مسئله اول صادرات و دوم نرخ ارز می باشد که دولت روی آن حساس است.

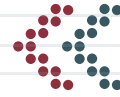
یادداشت سردبیر

ضرورت حمایت

در شرایطی که همه دنیا وضع هرگونه مالیات بر صادرات را با اجرای سیاست های تشویقی در دستور کار قرار داده اند، متأسفانه در کشور ما صادرکنندگان با موانع جدی در امر صادرات مواجه هستند و معافیت مالیاتی صادرکنندگان لغو و ملزم به پرداخت مالیات ۲۱ درصدی هستند به دلیل تحریم های فراگیر و محدود شدن درآمدهای نفتی، یکی از راه های درآمدزایی دولت افزایش مالیات ها و عوارض صادراتی بوده که آثار و تبعات جبران ناپذیری را بر صادرکنندگان فولادی داشته است، خصوصاً اینکه در کنار این شرایط، موضوع دامپینگ کشورهای هم چون روسیه نیز تا حدود زیادی دامن صادرکنندگان ایرانی را گرفته که اگر بر همین منوال ادامه پیدا کند این نگرانی وجود دارد که در نهایت صادرکنندگان کشور ما از گردونه صادرات خارج و به تعبیری حذف شوند. این در حالی اتفاق می افتد که در همه دنیا از جمله کشورهای همسایه ما برای افزایش درآمدهای ارزی صادرکنندگان رابه شکل های گوناگون مورد تشویق قرار می دهند و آنان را از پرداخت هرگونه مالیات صادراتی معاف می کنند. متأسفانه به گفته بسیاری از تولیدکنندگان در کشور ما حتی بر صادرات محصولات که ما را در نیاز داخل هم تولید شده عوارض سنگین مالیاتی وضع می کنند در خصوص فعالیت هم همین موضوع صادق است در زمانی که تولید فولاد کشور دو برابر مصرف کشور است چاره ای جز صادرات برای تولیدکنندگان باقی نمی ماند. ایران در سال گذشته ۱۸ میلیون تن محصولات زنجیره فولاد صادر کرد که حاصل این حجم از صادرات تحقق درآمدش میلیارد دلاری برای کشور بوده است. بدون تردید پس از وقوع جنگ روسیه و اوکراین صنعت فولاد ایران فرصت خوبی برای عرض اندام در بازارهای جهانی داشت، اما صدور یک بخشنامه صادراتی در داخل کشور مانع صادرات فولاد شد. متأسفانه با این تصمیم و بخشنامه غیرکارشناسی نه تنها بازار جدیدی به دست نیامد بلکه بازارهای قدیم هم از فضای صادراتی ما خارج شد. یقیناً هدف از صادرات دستیابی به درآمدهای ارزی و تبدیل شدن به قدرت اقتصادی در منطقه و جهان است و اگر به دنبال توسعه اقتصادی هستیم باید بیش از پیش به تامین امنیت و حمایت از تولیدکنندگان و صادرکنندگان توجه داشته باشیم.

انواع قراردادهای در صنعت (بخش دوم)

محمد رضا موسایی
مهندس فروش

نفت خام و فرآورده‌های آن صورت می‌گیرد. پرداخت‌ها به صورت نقدی و غیرنقدی امکان‌پذیر است. این نوع قرارداد در کشورهای که قوانین آنها، هرگونه مالکیت بخش خصوصی یا خارجی را بر صنعت نفت منتفی دانسته‌اند، اجرایی می‌شود.

سرمایه‌گذاری خارجی

انواع سرمایه‌گذاری خارجی در ایران بر اساس قانون شامل موارد زیر است:

- ۱- سرمایه‌گذاری مستقیم یا فاینانس (finance)
- ۲- روش ساخت، بهره‌برداری و واگذاری (BOT Build-Operate-Transfer)
- ۳- ساخت، تملک، بهره‌برداری (BOO (Build -Own -Operate)
- الف) ساخت، تملک، بهره‌برداری، واگذاری (BOOT (Build-Own-Operate-Transfer)
- ب) ساخت، اجاره، واگذاری (BLT -Build-Lease -Transfer)
- ۴- قراردادهای بیع متقابل (Buy Back)
- ۵- مشارکت مدنی (JV -Joint Venture)

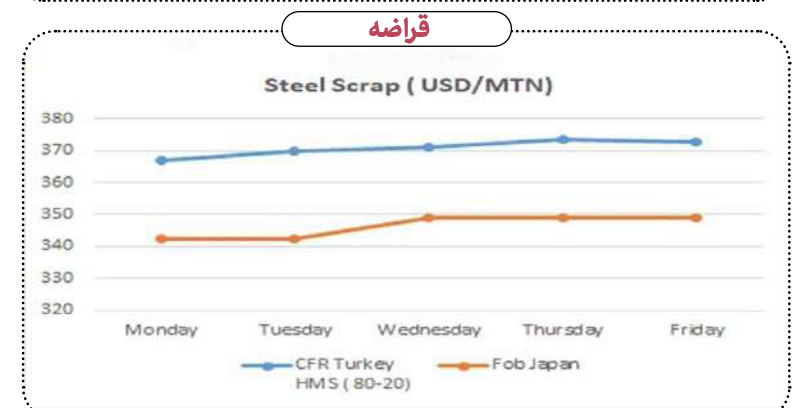
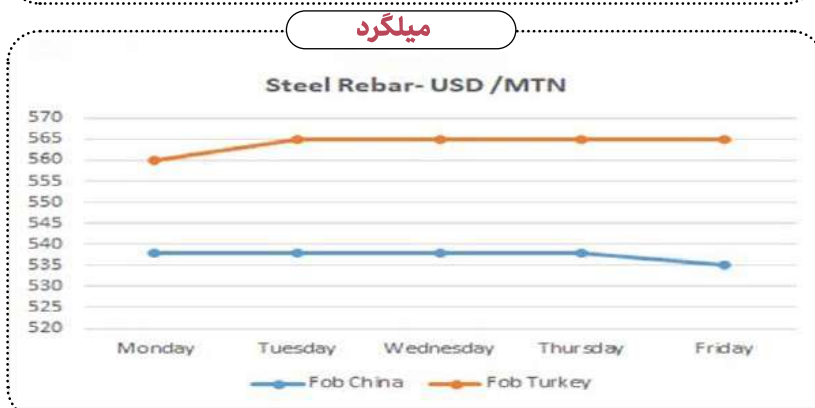
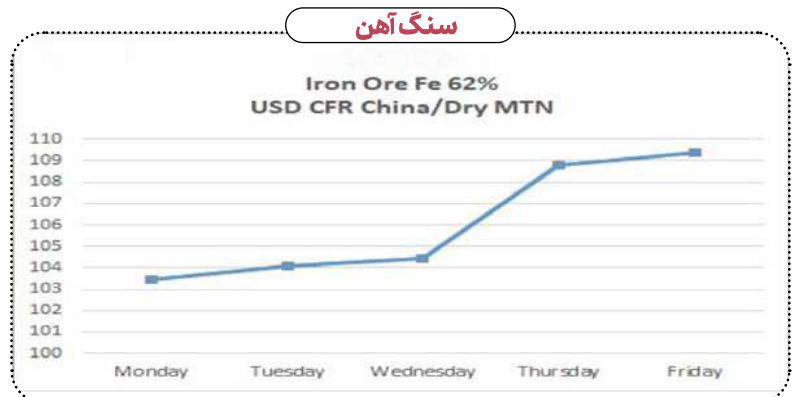
قراردادهای ریسکی خدمت

این نوع قراردادها، عموماً در کشف میادین نفت و گاز کاربرد دارند، اصولاً ماهیت این نوع قراردادها به گونه‌ای است که مسائلی چون مالیات و بهره مالکانه کمتر مورد توجه طرفین قرار می‌گیرد. در صورتی که کشفی صورت نپذیرد، قرارداد به خودی خود منتفی است، اما در صورت کشف نفت یا گاز، شرکت ملزم است آن را به مرحله تولید برساند. به هر تقدیر، کل تولید در اختیار کشور میزبان قرار خواهد گرفت و شرکت عامل طبق شرایط قرارداد یا از مبلغی مقطوع به عنوان باز پرداخت سرمایه به همراه نرخ بهره و خطرپذیری برخوردار خواهد شد و یا بر اساس درآمد حاصل از میزان نفت تولید شده پس از کسر مالیات سهم خواهد برد.

قراردادهای بیع متقابل

در قراردادهای خدماتی بیع متقابل، شرکت سرمایه‌گذار بیگانه، تمامی وجوه سرمایه‌گذار مانند نصب تجهیزات، راه‌اندازی و انتقال فناوری را به عهده می‌گیرد و پس از راه‌اندازی پروژه، آن را به کشور میزبان واگذار می‌کند. بازگشت سرمایه و نیز سود سرمایه شرکت، از طریق دریافت محصولات تولیدی انجام می‌شود. دلیل طبقه‌بندی قرارداد بیع متقابل در رده قراردادهای خرید خدمت این است که انجام باز پرداخت اصلی و سود سرمایه‌گذاری از محل

نگاهی به بازارهای جهانی به روایت نمودار (هفته گذشته)

کیوان جعفری طهرانی
تحلیلگر ارشد صنعت

سد تولید (بخش دوم)

در کمتر کشوری در دنیا اتفاق می افتد، یعنی قیمت های داخلی شان در بازار داخلی تا حد زیادی از قیمت های جهانی تبعیت می کند و این روند، روند خوبی نیست به دلیل اینکه شاید باعث شود بعضی از بنگاه هایی که در زنجیره هستند سود خوبی عایدشان شود به ویژه در رابطه با محصولات بالادستی، ولی این روند هزینه تمام شده را بالا می برد و ادامه این روند هم نهایتاً فشار و تورم مضاعفی را ایجاد می کند.

از سوی دیگر هم وقتی قیمت داخلی بالا باشد، بحث صادرات توجیه اقتصادی ندارد و روی قیمت صادراتی تاثیر می گذارد. با توجه به رقابت شدیدی که در بعد جهانی در بازار زنجیره فولاد وجود دارد و طبیعی است که ما هم مانند هر کشوری محصولات ما زار را باید صادر کنیم، ولی می بینیم که قیمت بعضی از محصولات صادراتی ما به علت اینکه قیمت ها در بازار داخلی بالا است، توجیه اقتصادی زیادی برای صادرات ندارد و این یکی از مسائل مهمی است که باید به آن پرداخته شود.

طبیعتاً قیمت گذاری دستوری تا حد زیادی مسبب این قضیه بوده است، هر چند که الان مدتی است الزام تولیدکنندگان محصولات زنجیره فولاد به تبعیت از نرخ کدال برداشته شده است و در واقع نرخ گذاری برای ارائه محصولات در بورس جایگزین آن شده است، یعنی قیمت هایی که در بورس کشف می شود ملاک عمل است.

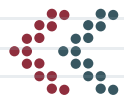
می خواهیم به یک مثال واقعی پردازم، در کنفرانس فولاد و سنگ آهن که سخنران بودم، پاورپوینتی ارائه دادم که در آن وضعیت فولاد کشور را مقایسه کرده بودم، بر اساس نمودارهای موجود همه فکر می کنیم که عدم تامین گاز بیشتر روی صنعت فولاد تاثیرگذار بوده، ولی می بینیم که قطعی برق پارسال این قسمت را بیشتر تحت تاثیر قرار داده است. در این باره نه تنها در رابطه با تولید، در رابطه با صادرات هم همین منوال است.

البته بازار جهانی فولاد هر چند امسال نیز خوب نبوده ولی از چند جنبه در برهه ای از زمان بهتر از پارسال بوده است. به عنوان مثال ماه آگوست و سپتامبر یعنی مرداد و شهریور سال گذشته وضعیت بازار فولاد از امسال بدتر بوده است. این در حالی است که هنوز در نیمه مرداد ماه به سر می بریم؛ ولی پیش بینی من این است که شرایط در آگوست و سپتامبر امسال نسبت به پارسال شاید تا حدی بهتر باشد ولی شاهد هستیم که فولادسازهای کشور در طول سه ماه و نیم تابستان سال گذشته مجبور شدند که نسبت به قیمت های جهانی با فاصله بیشتری، پایین تر بفروشند.

نتیجه ای که می خواهیم بگیریم این است که برخلاف تصور همه که قطع گاز بیشتر تاثیرگذار است، ولی شاهد آن هستیم که قطع برق می تواند تاثیر بدتری در زمینه تولید بگذارد و به نوبه خود در صورتی که بازار صادراتی از نظر قیمت جهانی حمایت نکند این اتفاق تشدید خواهد شد و به عبارت دیگر در بعد صادرات هم تاثیر می گذارد.

قیمت گذاری دستوری یکی از معضلات همیشگی صنایع است، نباید فراموش کنیم که الان بحرانی وجود دارد که محصولات زنجیره فولاد داخل کشور و حتی محصول نیمه نهایی یا نهایی گران تر از بازارهای جهانی است. به جرات می توان گفت این روال

پایان تاب آوری صنعت فولاد

بیشتر دولت هستند. لازم به توضیح است که سرمایه گذاران در مقوله تولید انتظار حمایت از دولت را دارند، ولی در مقابل شاهد ایجاد موانع در این بخش هستند و با این روند بدون تردید نقدینگی با گذشت زمان به سایر بخش های موازی منتقل خواهد شد. فعالان صنعت فولاد معتقدند که تاب آوری صنعت فولاد به روزهای آخر نزدیک می شود و باید هر چه سریعتر در این مورد اقدامات جدی صورت پذیرد.

با اینکه صنعت فولاد تنها ۴ درصد برق کشور را به خود اختصاص می دهد، ولی همه ساله شاهد فشار بر کارخانه ها برای کاهش مصرف هستیم. بر همین اساس بعد از جلسات متعدد مقرر شد که در سال جدید محدودیت های برق صنعت فولاد، از ۲۱ مرداد کاهش پیدا کند که هرگز چنین اتفاقی رخ نداد و به یکم شهریور موکول شد. به گزارش مرکز اطلاع رسانی روابط عمومی شرکت پیان؛ فعالان بازار و کارشناسان بر این عقیده هستند که با این روند صنعت فولاد از مدار رشد و توسعه خارج خواهد شد و در آینده ای نزدیک کاهش تولید اثرات خود را نمایان می کند، چون اکثر کارخانه ها اصلاً وضعیت مطلوبی ندارند و نیازمند حمایت